

Κυρίες, κύριοι, φίλες και φίλοι, γειά σας.

Νοιώθω μεγάλη τιμή και χαρά, που αυτή τη στιγμή βρίσκομαι σε αυτή εδώ τη θέση και με την παρουσία σας, αισθάνομαι ότι ο αγώνας που μέσα από τα έργα μου ξεκίνησα, άρχισε ήδη να δικαιώνεται.

Σήμερα, αγαπητοί φίλοι, δεν έχετε μπροστά σας έναν λογοτέχνη από εκείνους που μόνιμα βρίσκονται στο προσκήνιο με τους γνωστούς μηχανισμούς και στρατηγικές, αλλά έχετε μπροστά σας τον γιο του αγρότη, από ένα μικρό και φτωχό χωριό της Αρκαδίας. Γι' αυτό και μόνο, ένα μεγάλο ευχαριστώ στο περιοδικό ΝΕΑ ΑΡΙΑΔΝΗ που η πρόεδρος της κα. Καίτη Λειβαδά και οι συνεργάτες της κα. Βασιλική Λεονταρίτη και κος. Δημήτρης Καραμβάλης προσφέρθηκαν να παρουσιάσουν τα έργα μου – έργα χαρισμένα από καιρό σε όλους τους ανθρώπους του πλανήτη μας.

Από τα παιδικά μου χρόνια, είχα ένα ένστικτο ανεπτυγμένο μέσα στο κόσμο μου, που πάντα ζωντάνευε και αντιστεκόταν μπροστά στην αδικία, στην άνιση μεταχείριση των ανθρώπων, στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και σε ό,τι άλλο, που θεωρούσα ότι δεν άρμοζε στο κορυφαίο δημιούργημα του Θεού, τον άνθρωπο.

Ράγιζε η καρδιά μου προς στην ταλαιπωρία του αγρότη, του εργάτη, του φτωχού ανθρώπου που δεν είχε τη δύναμη να επισκεφθεί ένα γιατρό. Τα σωθικά μου φλέγονταν στο άκουσμα πολέμων, αγανακτούσα στη σκέψη και μόνο της απώλειας ανθρώπινων υπάρξεων για όφελος κάποιων. Μέσα σ' εκείνη την άδολη παιδική μου ψυχή, έπλαθα δικά μου προγράμματα, προγράμματα για την υγεία, τη δικαιοσύνη, την παιδεία, απαραίτητο στοιχείο το τελευταίο για ένα σωστό και καθώς πρέπει άνθρωπο.

Στριφογύριζε κι εκείνη η σοφή συμβουλή του παππού, πως, έπρεπε ο καθένας μας να πληρώσει το ενοίκιο της παραμονής του πάνω στη γη, πριν την εγκαταλείψει, κι έτσι, ησυχία δεν έβρισκα. Δεν είχα τη δύναμη να πραγματοποιήσω τα όμορφα εκείνα όνειρά μου, που εφαρμόζοντάς τα θα απάλυνα τον πόνο του ανθρώπου. Ήμουν αβοήθητος. Πολλά τα εμπόδια μπροστά μου. Θεατά και αθέατα.

Με το πέρασμα του χρόνου, όμως, όλο και γέμιζα τον κόσμο μου με γνώσεις και πείρα και όταν ένοιωσα ότι είμαι έτοιμος να παλέψω με ό,τι σταθεί φραγμός στα πανανθρώπινα οράματά μου, με πίστη στα ιδανικά για τον άνθρωπο και αποφασισμένος να σταθώ στο ύψος των περιστάσεων, πήρα μολύβι και τετράδιο.

Τώρα, έχουμε άλλους καιρούς, είπα, η μάθηση είναι δύναμη. Και η πείρα από δίπλα της, ένα αχτύπητο δίδυμο.

Θα καταφέρεις, μου είπε κάποιος φίλος μου ακούγοντας τους στόχους μου, να ακινητοποιήσεις ένα υπερσύγχρονο αεροσκάφος ή ένα τελευταίου τύπου τανκ; Είναι δυνατόν να μπορέσεις; συμπλήρωσε.

Όχι, του απάντησα.

Εμ τότε, συνέχισε, πού πας ξυπόλητος στα αγριάγκαθα;

Άκου, του είπα, φίλε μου! Μπορεί να μην έχω τη δύναμη να καταρρίψω το πολεμικό αεροσκάφος, έχω όμως τον τρόπο – και ο τρόπος είναι δύναμη – να πείσω τον πιλότο του να μην πατήσει εκείνο το μοιραίο κουμπί, και έτσι είναι σαν να το αφοπλίσω. Αν όμως, φίλε μου, συνέχισα, αγωνιστούμε λίγο ακόμη όλοι μας, τότε ούτε τανκ θα παράγονται, ούτε πολεμικά αεροσκάφη θα βγάζουν τα εργοστάσια. Άλλα πράγματα, πιο απαραίτητα θα κατασκευάζουν. Το να σιωπάς μπρος στα πάσης φύσεως απάνθρωπα φαινόμενα, είναι ό,τι χειρότερο. Το να σιωπάς όταν έχεις τον τρόπο να αντισταθείς και δεν το κάνεις, είναι ανανδρία.

Είπαν ότι εμείς οι λογοτέχνες είμαστε αιθεροβάμονες.

Ξέχασαν, όμως, πως ό,τι καλό συνέβη στην ανθρωπότητα, έγινε από τα οράματα των ανθρώπων, με πηγή τους την έμπνευση.

Κι εγώ, μέσα από τα έργα, υλοποιώ τα οράματά μου. Τέτοια είναι η κοσμοθεωρία μου.

Όποιος από σας έχει γράψει έργα, μπορεί να καταλάβει το τι νιώθει ένας δημιουργός όταν συνθέτει το έργο του. Μπορεί να καταλάβει τι αισθάνεται τον καιρό εκείνο που το δημιουργεί.

Ο υποφαινόμενος δημιουργός, ένιωσε αυτά που σε λίγο θα σας πουν οι αγαπητοί παρουσιαστές, στιγμή προς στιγμή, από την αρχή έως το τέλος, όλη την πλοκή των πονημάτων του, τα έζησε σα να γινόντουσαν στην πραγματικότητα. Και τελειώνοντάς τα, ήρθε η λύτρωση. Ένοιωσα ότι είχα προσφέρει κι εγώ κάτι στο σύνολο, παρόλο που είμαι ακόμη στην αρχή της λογοτεχνικής πορείας μου.

ΤΕΛΟΣ

Αγαπητοί φίλοι,

Για τη μεγάλη τιμή που μου κάνατε απόψε, μέσα από τα βάθη της ψυχής μου, ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ.

Θέλω να γνωρίζετε, πως για να υλοποιηθούν αυτά που σήμερα ακούσατε, χρειάζεται συστράτευση όλων μας.

Με τη δική σας υποστήριξη και πολλών άλλων ακόμη συνανθρώπων μας, θα γίνουν κατορθωτά αυτά που μέσα από τα έργα στοχάζομαι.

Βοηθήστε την προσπάθεια, για να μπορέσουμε όλοι μαζί να αντισταθούμε σε εκείνους που θέλουν με τον δικό τους ανορθόδοξο τρόπο να εξουσιάζουν τον πλανήτη μας.

Δικαιοσύνη σε όλους τους τομείς και Παιδεία, κορυφαίο δίδυμο για έναν καλύτερο κόσμο, για να υπάρξει μέλλον στην καταδικασμένη ανθρωπότητα.

Σήμερα, θέλουμε πρωταγωνιστές έργων, ΠΡΟΤΥΠΑ, που θα παίξουν βασικό ρόλο στη σωστή διαμόρφωση της ψυχικής δομής των νέων μας, που ο κόσμος τους αιωρείται σαν ένα φτερό στον άνεμο, αφού πουθενά δε βρίσκει την ισορροπία του, καταλήγοντας στις διάφορες ουσίες και σκευάσματα, που τάχα θα τους βοηθήσουν στις λύσεις των προβλημάτων τους.

Ας κλείσω μ' ένα επίγραμμα:

«Το ηθικό του ανθρώπου, δεν αποκτιέται με τα φάρμακα, τις πράξεις έχει για τροφή του, αγώνες και οράματα».

Σας ευχαριστώ πολύ.